خبر

توضیح معاون وزیر صنعت درباره تعطیلی خط تولید «ایرانیت»

● **ایسنا:** معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت درباره کارخانه «ایرانیت» و اینکه به‌روزرسانی‌نکردن موجب تعطیلی خط تولید آن شده است، عنوان کرد واحدهای تولیدی باید خود را با فناوری‌های روز هماهنگ کنند. محمدرضا فیاض در حاشیه برگزاری ستاد تسهیل و رفع موانع تولید استان سمنان در پاسخ به پرسش خبرنگاری درباره کارخانه ایرانیت که بیش از نیم قرن قدمت دارد، گفت: برخی واحدهای تولیدی برای ادامه حیات خود چاره‌ای جز به‌روزرسانی خط تولید و ماشین‌آلات‌شان ندارند؛ بنابراین اگر این اتفاق نیفتد، چاره‌ای جز تعطیلی ندارند و ایرانیت نیز از این‌دسته است. او با بیان اینکه تعطیلی یک واحد همیشه یک اتفاق بد تلقی نمی‌شود، افزود: اگر واحدی خود را با فناوری‌های روز هماهنگ نکند، زیان‌آور می‌شود و دخل و خرج آن هم‌خوانی نخواهد داشت. فیاض با اذعان به اینکه ادامه فعالیت با تجهیزات قدیمی برای همه واحدها مقرون‌به‌صرفه نیست، افزود: ایرانیت از آن واحدهایی است که باید برای ایجاد خط تولید مدرن و به‌روز اقدام می‌کرد؛ اما متأسفانه این اتفاق نیفتاده و ازاین‌رو با مشکلاتی مواجه شده است. معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت اظهار کرد: با توجه به عزم دولت تدبیر و امید و تأکیدات ویژه مقام معظم رهبری درباره فعال‌سازی واحدهای کوچک و متوسط مشکل‌دار، امسال سال مهمی برای واحدهای کوچک و متوسط در کشور است. او با بیان اینکه مقام معظم رهبری در آغاز سال تکلیف کردند مشکلات این واحدها مرتفع شود، افزود: دولت تدبیر و امید نیز مصمم است فرمایشات مقام معظم رهبری در این راستا را عملی و رونقی در این واحدها ایجاد کند. سفیر سابق ایران در امارات، به تجلیل از همراهی بانک مرکزی و بانک‌های عامل در سراسر کشور پرداخت و گفت: بانک‌ها همراهی خوبی برای رفع مشکلات واحدهای تولیدی کوچک و متوسط داشتند.

بدهکار ۱۵۰۰ میلیارد ریالی بانک سپه دستگیر شد

● مدیرعامل بانک سپه از دستگیری یکی از بزرگ‌ترین بدهکاران این بانک با رقم بدهی بالغ بر هزارو ۵۰۰ میلیارد ریال (۱۵۰ میلیارد تومان) خبر داد. به گزارش روابط‌عمومی بانک سپه، محمدکاظم چقازردی، روز چهارشنبه گفت: با طرح شکایت کیفری مبنی بر تحصیل مال از طریق نامشروع و صدور چک بلامحل در دادسرای امور اقتصادی و دادگستری شهرستان قزوین، این فرد با رقم بدهی بالغ بر هزارو ۵۰۰ میلیارد ریال دستگیر شد. چقازردی خاطرنشان کرد: این بدهکار که بخش عمده وجوه مذکور را از راه نامشروع به دست آورده و از سال ۱۳۸۶ تاکنون متواری بود، به چنگال قانون گرفتار شد. رئیس هیأت‌مدیره بانک سپه گفت: متهم که پیش از این با وجود صدور احکام قضایی متعدد علیه او و گذشت بیش از ۴ سال از صدور حکم، تاکنون دستگیر نشده بود، با پیگیری و شناسایی محل اختفای او از سوی کارکنان بانک سپه و با همکاری نیروی انتظامی و اداره ۲۸ پلیس آگاهی تهران و اخذ دستور از سرپرست دادسرای امور اقتصادی، در عملیات پیچیده پلیسی عصر چهارشنبه ششم مرداد ۱۳۹۵ دستگیر و روانه زندان شد. او افزود: پرونده برای اعمال مجازات قانونی و استرداد وجوه بیت‌المال، به مقام‌های قضائی تحویل داده شده است.

بیست‌وهشتمین دبیر کل اوپک کار خود را آغاز کرد

● **ایرنا:** «محمد سانوسی بارکیندو»، بیست‌وهشتمین دبیر کل سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) فعالیت خود را آغاز کرد. «بارکیندو» که از دوشنبه گذشته سکاندار سازمان اوپک شده، در نشست ۱۶۹ اعضای این سازمان در دوم ژوئن ۲۰۱۶ (۱۳ خرداد ۱۳۹۵) برای سه سال به‌عنوان دبیر کل اوپک انتخاب شد. عبدالله سالم‌البدری لیبی‌تبار از ژانویه ۲۰۰۷ دبیر کل اوپک بود. بارکیندو تجربه بسیار زیادی در صنایع نفت و گاز در نیجریه و همچنین در سطح بین‌المللی دارد. او همچنین مسئولیت‌های بسیاری در اوپک بین سال‌های ۱۹۸۶ تا ۲۰۱۰ داشته است. بارکیندو در سال ۱۹۸۶ نماینده هیأت نیجریه در اوپک بود. از سال ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۸ میلادی نماینده ملی نیجریه در کمیسیون اقتصادی اوپک بود. در سال ۲۰۰۶ جانشین دبیر کل اوپک شد و در سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۰ میلادی نماینده نیجریه در هیأت عامل اوپک بود. بارکیندو در فعالیت‌های بین‌المللی‌اش از سال ۱۹۹۱ به تهیه چارچوب کنوانسیون تغییرات آب‌وهوایی سازمان ملل متحد و پروتکل کیوتو به‌عنوان رهبر هیأت فنی نیجریه در مذاکرات سازمان ملل کمک کرد. انتخاب بارکیندو به یک دوره طولانی بحث و کشمکش میان اعضای این گروه بر سر اینکه چه کسی دبیر کل اوپک شود، پایان داد. کشور نیجریه که از اعضای اوپک است، بارکیندو را در اوایل سال ۲۰۱۶ برای این سمت پیشنهاد داد. اوپک که پس از عضویت گابن در این سازمان در ابتدای ماه جولای، ۱۴ عضو دارد، تقریبا یک‌سوم نفت خام دنیا را تولید می‌کند.

هشدار معظمی درباره تأخیر در اجرای قراردادهای نفتی

سرمایه‌گذاران پای ما نمی‌ایستند

عکس: نوفه رستمی/شرق

شرق: «هرچه زودتر و سریع‌تر باید جبران مافات کنیم». منصور معظمی، عضو هیأت علمی دانشکده نفت دانشگاه تهران، این جمله را در برابر اجرای هرچه‌سریع‌تر قراردادهای نفتی بیان می‌کند. او می‌گوید نباید بر گذشته تأسف خورد، اما هرروز که دیرتر کار انجام شود، (به‌ویژه در میادین مشترک) به ضرر منافع ملی ما و به‌نفع رقبایمان است. معظمی، معاون وزیر صنعت در سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران که در کنار این سمت خود، ریاست کمیسیون انرژی اتاق تهران و عضویت در هیأت علمی دانشکده نفت دانشگاه تهران را نیز برعهده دارد، در گفت‌وگوی خود با «شرق» تأکید می‌کند که وزارت نفت شاید در رابطه با اجرای این قراردادها محافظه‌کاری حداکثری را در پیش گرفته است. او معتقد است بعد از برجام، فرصت‌های خوبی فراهم شده منتها باید زودتر تصمیم‌گیری شود. او هشدار می‌دهد: «سرمایه‌گذار خیلی در خط نمی‌ایستد. اگر با شما مذاکره کرد و به نتیجه رسید که کار انجام می‌شود، اما اگر به نتیجه نرسید، منتظر شما نمی‌ماند و سراغ نفر بعدی می‌رود». این کارشناس نفتی همچنین از شیطنت‌های آمریکایی‌ها در برقراری روابط اقتصادی با ایران می‌گوید. به گفته معظمی: «بعد از برجام باید به شرکت‌ها اعلام می‌کردیم که سرمایه‌گذاری کنند. شرکت‌های بزرگ که قصد سرمایه‌گذاری دارند در سال‌های گذشته از طرف آمریکا با آنها برخورد شده است. سفرای آمریکا در همه کشورها در طول تحریم بعد از سال ۹۰، با تک‌تک شرکت‌ها و بانک‌ها صحبت کرده و از بعضی بانک‌های بزرگ، تعهد گرفته‌اند که با ایران کار نکنند... طبیعی است که سرمایه‌گذاران اگر بخواهند دوباره با ایران کار کنند، محافظه‌کارانه برخورد خواهند کرد، اما این مذاکرات زمان‌بر است».

با وجود اینکه شش ماه از برجام می‌گذرد، هنوز نتوانسته‌ایم سرمایه خارجی جذب کنیم. مشکل اصلی کجاست و چطور باید رفع شود؟

باید ببینیم چه اتفاقاتی بعد از برجام افتاده و اگر برجام نبود چه می‌شد. همه می‌دانیم تمام ارتباطات و روش‌هایی که منجر به تأمین منابع مالی، تکنولوژی و ارتباطات برای ایران می‌شد قطع شده بود. به‌ویژه از سال ۹۰ به بعد که آمریکایی‌ها فشار وارد کردند، تقریبا همه راه‌های دسترسی ایران به منابع خارجی بسته شد. درست است که سال‌ها تحت تحریم بودیم اما در آن دوران این فرصت بود که پول جابه‌جا کنیم یا فاینانس کنیم و قرارداد ببندیم. بعد از سال ۹۰ همه این کارها هم مختل شد. نفت را می‌فروختیم و نمی‌توانستیم پول بگیریم و پول‌هایمان بلوکه شده بود؛ حتی شرکت‌های خارجی برخلاف میل باطنی‌شان، با ما مذاکره نمی‌کردند. حتی جواب ایمیل‌های ما را هم نمی‌دادند و معامله‌ای با ایران صورت نمی‌گرفت. اگر می‌خواستیم قطعاتی را برای صنایع خریداری کنیم ناچار بودیم با چند واسطه و با چندین‌برابر قیمت واقعی این کار را انجام دهیم. این واقعیت قبل از برجام بود. بعد از برجام ملموس‌ترین اتفاق افزایش صادرات نفت خام بوده که به ۲.۱میلیون بشکه در روز رسید. در شروع دولت آقای روحانی صادرات نفت خام به حدود یک میلیون بشکه در روز رسیده بود؛ یعنی اکنون صادرات نفت خام دو برابر شده است. بعد از دولت آقای روحانی صادرات نفت خام از یک‌میلیون‌و ۱۵۰هزار به دومیلیون‌و ۱۰۰هزار بشکه رسید، یعنی صادرات نفت خام دو برابر شده و می‌توان آن را افزایش هم داد. به‌دنبال افزایش صادرات، تولید نفتمان هم افزایش پیدا کرده است. اکنون سه‌میلیون‌و ۸۰۰ هزار بشکه تولید داریم و در آینده نزدیک به چهار میلیون بشکه خواهیم رسید. دومین اتفاق این بود که کالاهایی را که نمی‌توانستیم خریداری کنیم یا در گمرکات حبس شده بودند، آزاد شدند و حالا در صنایع نفت به کار گرفته می‌شوند. سوم؛ مذاکرات رودررو صورت می‌گیرد. نباید انتظار داشته باشید نتیجه مذاکرات در بخش صنعت در شش ماه جواب دهد. قبلا که مشکلات نبود از زمانی‌که شروع به مذاکره می‌کردیم تا زمانی که قرارداد بسته می‌شد حداقل یک سال زمان نیاز بود.

اما بحث اینجاست که گفته می‌شود باید پیش از اتفاق‌افتادن برجام مذاکرات انجام می‌شد. چون به‌خصوص در میادین مشترک گازی و نفتی متضرر هستیم...

بعد از برجام باید به شرکت‌ها اعلام می‌کردیم که سرمایه‌گذاری کنند. شرکت‌های بزرگ که قصد سرمایه‌گذاری دارند در سال‌های گذشته از طرف آمریکا با آنها برخورد شده است. سفرای آمریکا در همه کشورها در طول تحریم بعد از سال ۹۰، با تک‌تک شرکت‌ها و بانک‌ها صحبت کرده و از بعضی بانک‌های بزرگ، تعهد گرفته‌اند که با ایران کار نکنند. بانک پاریبا (فرانسه) جریمه بسیار سنگینی شده و طبیعی است اگر بخواهد دوباره با ایران کار کند، محافظه‌کارانه برخورد خواهد کرد. بعد از برداشتن تحریم‌ها این فضا شکسته شد. اکنون شش ماه از برجام گذشته اما هنوز بانک‌های بزرگ با ایران کار نمی‌کنند چون می‌ترسند. بالاخره آمریکایی‌ها محدودیت‌هایی را برای این شرکت‌ها در نظر گرفته بودند. آقای جان کری و وزرای خارجه بیانیه‌ای اعلام کردند که محدودیتی نیست و بانک‌ها و شرکت‌ها می‌توانند با ایران کار کنند اما هنوز این اتفاق نیفتاده و به نظرم پروسه‌ای زمان‌بر است. فکر نمی‌کنم بانک‌ها با ایران کار نکنند، شرکت‌های بزرگ خواهند آمد اما زمان نیاز است. شما درحال‌حاضر مذاکره می‌کنید، کنگره آمریکا تحریم جدیدی وضع می‌کند. شیطنت آمریکایی‌ها و خباثت بخشی از آمریکایی‌ها کماکان ادامه دارد. آقای اوباما اعلام کرد بوینگ و آب سنگین را وتو خواهد کرد اما تا کی این روند ادامه دارد؟

در داخل هم با یک‌سری مخالفت‌ها روبه‌رو هستیم. آیا این مخالفت‌ها منطقی است؟

در داخل هم با محدودیت‌ها و یک‌سری مخالفت‌ها روبه‌رو هستیم. آنچه به اشتباه قرارداد نفتی نامیده می‌شود، چارچوبی است که براساس آن وزارت نفت می‌خواهد قرارداد ببندد. بهتر بود وزارت نفت درحالی‌که قراردادها را تدوین می‌کند با کسانی که نقطه‌نظراتی دارند آن را مطرح کند. به نظرم در این بخش در وزارت نفت بی‌سلیقگی صورت گرفت. وزارت نفت می‌توانست وقتی درفت‌های اولیه و ثانویه قراردادها را تدوین کرد، اعلام کند و نظر دیگران را هم بگیرد؛ اما وقتی قراردادها را اعلام کرد که نهایی شده بودند و قرار به رونمایی بود که در این زمان وزارت نفت با فشار بخشی از افکار عمومی و فشار سیاسی مواجه شد. نظراتی که مخالفان در بحث قراردادها دارند چند دسته است. بخشی نقطه نظراتی است که می‌شد و می‌شود آنها را منظور کرد. بخشی نظراتی است که واقعا پذیرفتنی نیست. ضمن احترامی که برای نظرات مخالفان قائلم... باید متناسب با شرایط کشور، رقبا و کسانی که تمایل به آمدن دارند، قراردادها را تنظیم کنیم. این‌طور نیست که در بخش قراردادها فقط ما باشیم؛ این امر دوطرفه است. برای طرف مقابل هم باید جذابیت داشته باشد که وارد بازار ایران شود. عراق در همسایگی ما قراردادهایی را تنظیم کرده که شرکت‌های بزرگ خارجی آنجا سرمایه‌گذاری کرده‌اند و حالا ظرفیت تولید عراق از ایران بیشتر است. ما فرصت را از دست داده‌ایم. سومین دسته مخالفان، آنهایی هستند که کاری به این مسائل ندارند و از بیخ و بن مخالف هستند که با آنها نمی‌شود کاری کرد. برنامه ششم می‌گوید نفت برای حفظ وضع موجود و توسعه در حد یک میلیون بشکه، ۱۸۰ میلیارد دلار پول نیاز دارد. ۱۸۰ میلیارد را بر پنج تقسیم کنیم سالی ۳۶ میلیارد دلار است. شرکت ملی نفت ایران در بهترین شرایط خود پیش از تحریم‌ها، حداکثر ۲۳ میلیارد دلار در سال جذب کرده است. در حالت خوش‌بینانه از ۱۸۰ میلیارد دلار، ۷۰، ۸۰ میلیارد دلار از داخل تأمین می‌شود؛ بنابراین انتظار از سرمایه‌گذاران خارجی، آوردن تکنولوژی و سرمایه است؛ البته اعلام کرده‌اند که باید آموزش هم بدهند. طبیعی است که باید بتوانیم نظر سرمایه‌گذار خارجی را جلب کنیم. این یک حرکت دوطرفه است یعنی هم سرمایه‌گذار باید بپذیرد هم سرمایه‌پذیر که ما هستیم. اینکه می‌گویند در قراردادهای خارجی انتقال تکنولوژی صورت نمی‌گیرد، من می‌گویم در متن قرارداد این بند موجود است و ما باید توانمند باشیم که تکنولوژی منتقل شود. سؤال من این است در سال‌های گذشته که این قراردادهای نفتی نبوده چرا انتقال تکنولوژی صورت نگرفته، چرا تا این حد از نظر تکنولوژی در صنعت نفت عقب هستیم؟ به نظرم قراردادهای نفتی یک فرصت است که باید از آن استفاده کنیم. در قراردادها گفته شده شما حتما باید شریک ایرانی داشته باشید که این یک فرصت برای شرکت‌های ایرانی است. بنابراین از منتقدان منصف این الگوی قراردادهای نفتی خواهش می‌کنم برخورد منصفانه داشته باشند و نظراتشان را بگویند. از طرف دیگر وزارت نفت خویشتن‌داری لازم را داشته باشد تا بعد از اینکه به یک اجماع رسیده شد، هرچه‌زودتر قراردادها را اجرائی و اعلام کنیم.

بحث بر سر منابعی است که از دست می‌رود. حتی با وجود مخالفت‌ها، وزارت نفت یا قوه مجریه نمی‌تواند خودش مستقلا وارد مذاکرات شود؟

وقتی موضوعی در چنین سطحی مطرح می‌شود، حتما باید اجماع صورت گیرد. می‌شد کار به اینجا نرسد اما رسیده. با این شرایط وزارت نفت نمی‌تواند کار جدی انجام دهد مگر اینکه آن اجماع صورت گیرد.

یعنی اگر از همان ابتدا وزارت نفت درفت‌ها را در اختیار منتقدان می‌گذاشت، این حساسیت ایجاد نمی‌شد؟

به نظرم این‌طور بود. سران سه قوه درباره قراردادهای نفتی نظراتی داده‌اند و اکنون هم این قراردادها را در ستاد اقتصاد مقاومتی تصویب کرده‌اند. حالا وزارت نفت باید در توسعه میادین با استفاده از منابع داخلی و خارجی تسریع کند. هر روز که دیرتر کار انجام شود، به ضرر منافع ملی ما و به نفع رقبایمان است. در مخازن مشترک تقسیم‌بندی وجود ندارد که سهم هر کشور مشخص باشد. بنابراین هر کشور می‌تواند براساس توانایی خود از مخزن برداشت کند؛ بدون اینکه ما بتوانیم اعتراضی داشته باشیم.

تعلل در این زمینه آسیب‌رسان است. اینکه چرا وزارت نفت این کار را انجام نمی‌دهد، به خاطر نگرانی از شکایت‌ها و پرونده‌سازی‌هاست؟

حتما همین‌طور است. دوستان نفت جانب احتیاط و محافظه‌کاری حداکثری را در پیش گرفته‌اند که به‌طور یقین به نفع صنعت نیست و ازدست‌دادن فرصت است.

این حجم محافظه‌کاری در شرایط کنونی بیش از اندازه نیست؟

حتما هست که به صلاح نیست. فرصت‌ها همیشگی و ماندگار نیستند. ما باید با استفاده حداکثری از توان داخلی و به‌صورت خاص، نیروی انسانی توانمند از این شرایط استفاده کنیم.

همان‌طور که اشاره کردید، ایدرو به‌عنوان یک شرکت E&P (اکتشاف و تولید) انتخاب شده تا به‌عنوان شریک وارد مذاکره شود. ایدرو در بخش اکتشاف سابقه نداشته. قرار است چطور برای مشارکت آماده شود؟

همه آن میادین اکتشافی نیستند. میادین توسعه‌ای هم وجود دارد. یادتان باشد قرار نیست ایدرو از A تا Z پروژه را انجام دهد. ایدرو براساس توانایی‌ها، قابلیت‌ها و تجربه موفقی که داشته، مشارکت می‌کند. ما تجربه اکتشاف نداشتیم و حتما در این زمینه وارد نمی‌شویم و در بحث مذاکره با خارجی‌ها این بخش را بر عهده آنها خواهیم گذاشت. البته در داخل توانمندی‌های خوبی در زمینه اکتشاف داریم.

ایدرو کدام قرارداد را در مشارکت‌ها ترجیح می‌دهد؟

اعلام آمادگی کلی کرده‌ایم در تمامی پروژه‌هایی که قابلیت داریم با سرمایه‌گذار خارجی مشارکت کنیم.

تفاوتی ندارد چه قراردادی باشد؟

خیر. تفاوتی ندارد.

شرکت‌های بین‌المللی کدام قراردادها را بیشتر می‌پسندند؟

ترکیبی از همه قراردادها.

قبلا به بای‌بک واکنش داشتند و قبول نمی‌کردند.

بای‌بک مدلی بود که شرکت ملی نفت ایران در آن زمان خودش اختراع کرد. در جهان سه نوع مدل قراردادی بیشتر نداریم؛ مشارکت در تولید، سرویس و امتیازی. هر سه این قراردادها در دنیا وجود دارد اما در دنیا بیشتر قراردادهای سرویس و PSA وجود دارد.

با توجه به اینکه عراق و عربستان سرویس‌های خوبی ارائه می‌دهند، ایران باز هم جذابیت دارد در پروژه‌های نفتی و گازی سرمایه‌گذاری جذب کند؟

به طور قطع و یقین بله. دنیای کسب‌وکار دنیای فرصت‌هاست. اما یادمان باشد که این فرصت‌ها همیشگی نیستند. این فرصت‌ها محدود است و بنگاه‌هایی که قاعده کسب‌وکار را بلد باشند، می‌توانند از آن بهره‌مند شوند. ما هم باید الگوی قراردادهایمان به گونه‌ای باشد که از عراق جذاب‌تر باشد. به نظر من با توجه به شرایط سیاسی و اجتماعی که در کشور داریم، جذابیت سرمایه‌گذاری در ایران بسیار بالاتر از همه کشورهای منطقه است. ما سرمایه‌گذاران را دعوت می‌کنیم که با توجه به واقعیت‌ها وارد بازار ایران شوند. به طور قطع و یقین شرایط ما در منطقه از نظر جذب سرمایه‌گذاری خارجی استثناست.

حتی اگر قراردادهایمان مثل دیگر کشورها جذاب نباشند، باز هم این جذابیت وجود دارد؟

از دیدگاه من آنچه در الگوی قراردادهای نفتی آمده جذابیت کافی را دارد.

سرمایه‌گذاران خارجی از کدام شرکت‌ها و کشورها بیشترین تمایل را برای حضور در ایران دارند؟

هنوز که اعلام نکرده‌اند، اما فکر می‌کنم شرکت‌های خوب خواهند آمد. البته درباره شرکت‌های بزرگ و اصلی باید منتظر بود. امیدوارم شرایط به‌گونه‌ای باشد که انتظارات شرکت ملی نفت ایران در رابطه با تعداد و همچنین حضور شرکت‌های بزرگ محقق شود.

آیا درخواست‌های ویژه‌ای از جانب آنها مطرح شده است؟

حتما. شرکت ملی نفت ایران با آنها در حال مذاکره غیررسمی و روشنگری ابعاد قراردادهاست. طبیعی است که شرکت‌ها به‌دنبال منافع حداکثری خود هستند. شرکت ملی نفت ایران و مدیران نفتی باید دقت لازم و توجه و حساسیت لازم را داشته باشند.

ادامه در صفحه ۸

گذر

تکذیب ادعای تخلف معاون سابق وزارت اقتصاد

● بانک توسعه صادرات ادعای یکی از خبرگزاری‌ها در خبر «تخلف آشکارِ دست راست طیب‌نیا در وزارت اقتصاد» مبنیِ بر عضویت هم‌زمان معاون سابق امور حقوقی و مجلس وزارت امور اقتصادی و دارایی در هیأت‌مدیره این بانک را تکذیب کرد. به گزارش روابط‌عمومی بانک توسعه صادرات، متن کامل این تکذیبیه به شرح زیر است. با عنایت به درج خبری با عنوان «تخلف آشکارِ دست راست طیب‌نیا در وزارت اقتصاد» در تاریخِ ۱۲ مرداد ۱۳۹۵ در سایت آن خبرگزاری درخصوص سمت جناب آقای دکتر میرسعید نیکزادلاریجانی به‌عنوان عضو هیأت‌مدیره بانک توسعه صادرات هم‌زمان با حضور ایشان در سمت «معاون امور حقوقی و مجلس وزارت امور اقتصادی و دارایی» به اطلاع می‌رساند سند مورد استناد آن خبرگزاری مربوط به تاریخ ۱۳۹۴/۲/۱۵ قبل از انتصاب ایشان به سمت جدید بوده است. ضمنا نامبرده از تاریخ ۹۴/۴/۳۰ به دنبال استعفا از عضویت غیرموظف در هیأت‌مدیره بانک توسعه صادرات و انتصاب به سمت معاونت امور حقوقی و مجلس وزارت امور اقتصادی و دارایی به‌طور کامل با این بانک قطع همکاری نموده است و تاکید می‌شود که از تاریخ ۱۳۹۲/۸/۱۶ (دوران عضویت غیرموظف در هیأت‌مدیره بانک) تاکنون ریالی از بانک توسعه صادرات دریافت نکرده‌اند. مستندات موارد فوق در این بانک و وزارت امور اقتصادی و دارایی موجود و ثبت و ضبط است. گفتنی است که جناب آقای دکتر نیکزادلاریجانی از تاریخ ۱۳۹۲/۸/۱۶ متعاقب انتصاب به سمت مدیرعاملی شرکت سرمایه‌گذاری ایران (IFIC) به عضویت غیرموظف هیأت‌مدیره این بانک درآمدند که این عضویت مستند به قوانین و مقررات جاری در سنوات مورد اشاره، بلامانع بوده است. علاوه بر این در خبر یادشده آمده است: «مدتی بعد دوست قدیمی وزیر اقتصاد به‌عنوان عضو هیأت‌مدیره بانک توسعه صادرات از طیب‌نیا حکم گرفت تا حضور در سومین پست خود را هم تجربه کند» که این موضوع هم با توجه به انتصاب جناب آقای دکتر نیکزادلاریجانی در مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۹ و در زمان دولت نهم به سمت عضو هیأت‌مدیره بانک توسعه صادرات، صحت نداشته و ناشی از بی‌دقتی تنظیم‌کننده خبر است.